

XCIV.

Beretning

fra

Udvalget angaaende Lovforslagene om

Overgang af en Del af de direkte Statsffatter til Kommunerne
og om

Indkomst- og Formueskat til Staten.

(Udgiven af Landstingets Udvalg den 23de Marts 1898.)

Undertegnede Udvalg, til hvilket det i Landstingets Møde den 24de November f. A. blev overdraget at behandle de to ovennævnte Lovforslag, har gennemgaaet de saaledes foreliggende omfattende Lovgivningsarbejder i en Række Møder af det samlede Udvalg i Løbet af December og Januar Maaneder. Da det ansaas rigtigt til Bedømmelse af Lovforslagenes Virkninger i forskellig Retning at have en nøjagtig Oversigt over de nuværende Skattebyrder og Skatte-Udskrivningsforhold i Amtskommunerne, Sognekommunerne, i Kjøbenhavn og i Kjøbstæderne, indhentedes Oplysning herom. Denne er meddelt Udvalget af Finansministeriet og vedlægges som Bilag A. til nærværende Beretning. I et Udvalgs-møde den 21de Januar var Finansministeren til Stede og afgav for Udvalget en udførlig Redegørelse for og Udtalelse om Muligheden af hos os, i Stedet for Indførelsen af en hel ny Indkomst- og Formueskat, at supplere de bestaaende Skatter med en Skat paa Indkomstkilderne (en Er-

hvervskat), hvilket Spørgsmaal havde været udførlig drøftet i Udvalget. Herimod udtalte Ministeren sig.

Under de saaledes i det samlede Udvalg førte Forhandlinger viste det sig, at 4 af Udvalgets Medlemmer — Bojsen, Madsen-Mygdal, Chr. Nielsen og Rasmussen — i det væsentlige ønskede at blive ved Lovforslagene og at se disse fremmede i den Stikkelse, hvori de forelaa fra det andet Ting, medens Udvalgets andre 11 Medlemmer maatte fordre forskellige Forandringer og Tilføjelser gjorte, hvis de skulde kunne give den foreslaede Skattereform deres Tilslutning. Hville disse Forandringer og Tilføjelser ere, skal nedenfor fremstilles. De gribe efter de 11 Udvalgsmedlemmers Formening ikke dybere ind i de foreliggende Lovforslags Hovedøjemed, end at de, hvis de, som det tør antages, at de ville, finde Landstingets Tilslutning, maatte kunne forventes antagne saa vel af Regeringen som af Folketinget; men det er dog — netop i Duffet om, at den foreliggende betydelige